

SFS 1999:660

Utkom från trycket
den 30 juni 1999

Zoonosförordning;

utfärdad den 10 juni 1999.

Regeringen föreskriver följande.

Zoonoserna

1 § De sjukdomar som omfattas av zoonoslagen (1999:658) anges i verkställighetsföreskrifter av Statens jordbruksverk.

Förebyggande åtgärder och bekämpning

2 § Jordbruksverket leder och samordnar de förebyggande åtgärderna och bekämpningen enligt zoonoslagen (1999:658).

3 § Jordbruksverket får meddela föreskrifter som avses i 2 och 5 §§ zoonoslagen (1999:658). Verket får även meddela föreskrifter om vilka laboratorier som skall anlitas för undersökning enligt 2 § lagen.

Jordbruksverket får besluta enligt 4 och 5 §§ zoonoslagen eller i enskilda fall överlåta åt länsstyrelsen att fatta sådana beslut.

Jordbruksverket eller, i den utsträckning som verket bestämmer, länsstyrelsen får i enskilda fall helt eller delvis överlåta åt en veterinär att besluta enligt 4 och 5 §§ zoonoslagen.

Ersättning

4 § Ersättning enligt denna förordning beslutas av Jordbruksverket.

5 § Ersättning av statsmedel kan lämnas till den som på grund av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av zoonoslagen (1999:658) drabbas av

1. kostnad eller förlust genom att djur avlivas eller att djur och djurprodukter samt avfall och annat material oskadliggörs,
2. kostnader på grund av smittrening utöver normal rengöring,
3. kostnader för särskilda åtgärder i samband med slakt,
4. produktionsbortfall,
5. kostnad eller förlust i annat fall om Jordbruksverket finner att det finns särskilda skäl.

För egen arbetsinsats och för anställda beräknas ersättningen efter den arbetslön som på orten i allmänhet betalas arbetstagare för likartat arbete. För

lejd arbetskraft lämnas ersättning med högst det belopp som djurägaren betalat.

För hundar och katter som avlivas lämnas ersättning endast vid yrkesmässig uppfödning.

6 § Ersättning lämnas med högst femtio procent av de kostnader och förluster som avses i 5 §.

Om besättningen står under sådan kontroll som avses i 1 § lagen (1985:342) om kontroll av husdjur m.m., lämnas dock ersättning med högst sjuttio procent.

7 § Med undantag av vad som följer av andra stycket lämnas inte ersättning

1. vid produktion av fler än 5 000 slaktkycklingar per år eller vid avel i olika led för produktion av slaktkycklingar,

2. vid produktion som bygger på inköp av sammanlagt fler än 150 nötkreatur från fler än fem besättningar under en tolv månadersperiod omedelbart före den tidpunkt då sjukdom konstateras eller smitta påvisas,

3. vid annan produktion än som avses under 1 av fler än 50 000 daggamla fjäderfän per år eller vid avel i olika led för produktion av fjäderfän,

4. vid produktion som bygger på inköp av sammanlagt fler än 150 gyltor eller gyltämnen eller sammanlagt fler än 1 500 smågrisar eller tillväxtgrisar, allt från fler än fem besättningar, under en tolv månadersperiod omedelbart före den tidpunkt då sjukdom konstateras eller smitta påvisas,

5. vid produktion av smågrisar i suggpoolssystem med fler än fem satellitbesättningar.

Om en besättning som avses i första stycket 3–5 står under sådan kontroll som avses i 1 § lagen (1985:342) om kontroll av husdjur m.m., lämnas ersättning med högst sjuttio procent av de kostnader och förluster som avses i 5 §.

8 § Till den veterinär som förordnats enligt 7 eller 8 § andra stycket zoonoslagen (1999:658) liksom för de laboratoriekostnader som föranleds av bekämpningen lämnas ersättning av statsmedel enligt bestämmelser som meddelas av Jordbruksverket.

9 § Jordbruksverket får besluta om ersättning med högre belopp än som anges i 6 eller 7 §, om det finns särskilda skäl.

10 § Ersättning enligt denna förordning kan jämkas, om den ersättningsberättigade uppsåtligen eller genom vårdslöshet själv har medverkat till kostnaden eller förlusten. Detsamma gäller om den ersättningsberättigade vägrar att rätta sig efter en föreskrift eller ett beslut som har meddelats med stöd av zoonoslagen (1999:658).

11 § Jordbruksverket får föreskriva att

1. till grund för ersättning för sådan förlust eller kostnad som anges i 5 § första stycket 1 eller 2 skall läggas ett visst högsta värde på djur eller annan egendom som skall ersättas,

2. ersättning för kostnad eller förlust med anledning av smittrening eller produktionsbortfall får lämnas enligt viss angiven schablon.

12 § Till ansökan om ersättning för djur som avlivats skall det fogas ett intyg om djurens värde.

13 § Finner Jordbruksverket att det behövs särskild värdering för beräkning av ersättning för djur som avlivats skall verket utse en värderingsman efter förslag av länsstyrelsen.

Värderingsmannen har rätt till ersättning av staten enligt bestämmelser som meddelas av Jordbruksverket.

14 § Vid värderingen skall hänsyn tas till djurets slaktvärde och till det livvärde djuret kan anses ha utöver slaktvärdet. Vid uppskattning av livvärdet skall särskilt avseende fästas vid djurets produktionsförmåga, ålder och avelsvärde.

15 § Jordbruksverket meddelar ytterligare föreskrifter om

1. vilka uppgifter som skall fogas till ansökan om ersättning,
2. hur värderingsmän skall utses,
3. hur uppkomna förluster skall värderas.

16 § Ansökan om ersättning skall göras hos Jordbruksverket inom sex månader från den dag ett beslut enligt 5 § zoonoslagen (1999:658) har upphävts. Görs inte ansökan inom den angivna tiden är rätten till ersättning förlorad, om det inte finns särskilda skäl.

Övriga bestämmelser

17 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol.

18 § Jordbruksverket får meddela föreskrifter om hur tillsynen över efterlevnaden av zoonoslagen (1999:658) och av föreskrifter och beslut som meddelats med stöd av lagen skall bedrivas.

19 § Ytterligare föreskrifter för verkställigheten av zoonoslagen (1999:658) och denna förordning meddelas av Jordbruksverket.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1999, då förordningen (1984:306) om bekämpande av salmonella hos djur skall upphöra att gälla.

2. Den äldre förordningen gäller dock fortfarande i de fall där sådant beslut om bekämpning som avses i 1 § i lagen (1983:738) om bekämpande av salmonella hos djur har fattats före den 1 oktober 1999.

SFS 1999:660

På regeringens vägnar

KJELL LARSSON

Hans Petterson
(Jordbruksdepartementet)